

let som en Ravn, saaledes som hun nu gjorde, hvis hun ikke havde vidst, at hun i en eller anden Pantelaanerforretning eller Markandiserforretning havde Udsigt til at faa sine Tyvekoster afsat for nogle Kroner, uden at hendes Adkomst til disse Genstande vilde blive draget i Tvivl. — Jeg tror ikke, der er nogen som helst Anledning for dette Ting til at foretage Forandringer i de Paragraffer i Lovforslaget, som har til Hensigt at vanskeliggøre Pantsætning og Salg af ulovligt tilegnede Genstande.

Det tilsigtes ogsaa ved Lovforslaget at begrænse den Rente, Pantelaanerne maa beregne sig. Ogsaa i saa Henseende synes jeg, Lovforslaget, som det foreligger for os, er godt. Justitsministeren omtalte den Ændring, der er foretaget i Landstinget, hvorefter Fristen for, at den maanedlige Rente gaar ned til $1\frac{1}{2}$ pCt., er forandret fra 1940 til 1936. Det forekommer mig virkelig, at Fristen er lang nok. Jeg haaber, den Regel, hvorefter der for enkelte Politikredses Vedkommende kan finde Nedsættelse af Maksimalrenten Sted, jævnlig maa blive benyttet; der er sikkert mange Steder Trang dertil.

Folketingets Medlemmer har vistnok alle modtaget en Henvendelse fra Pantelaanerforeningens Bestyrelse. Der er dog neppe Grund til at komme nøjere ind paa den. Jeg kan for saa vidt tiltræde den Passus, der findes i Bemærkningerne til det oprindelige Lovforslag, hvori Ministeriet udtaler, at det bliver af ringere Betydning, at en Del af de paagældende, som Lovforslaget omhandler, har tilkendegivet Misfornøjelse. Jeg tror ikke, at Pantelaanerforeningen, saaledes som den giver Udtryk for, har nogen som helst Grund til at være bekymret for, hvordan det skal gaa det store laansøgende Publikum, naar Lovforslaget gennemføres, og det vækker nogen Overraskelse, naar Pantelaanerforeningen endogsaa kan tænke sig et Erstatningskrav fra de Pantelaaneres Side, som maatte komme til at lukke deres Forretning. Hvis Forholdet virkelig er det, at Pantelaanerne, saaledes som det ogsaa er udtalt, ikke kan nøjes med en mindre Ydelse end 6 pCt. maanedlig, synes jeg, at vi deri har Bevis for, at der snarest muligt bør dannes saa mange filantropiske Selskaber som muligt af den Art, som omtales i Lovforslagets § 2. Den højtærede Justitsminister har allerede fremhævet, hvorledes der til Tider i visse Forretninger tages op til 10 pCt. Rente, endogsaa for Dele af 1 Maaned. Med min bedste Villie kan jeg ikke ynke disse erhvervsdrivende i Anledning af, at de nu

bliver nødt til at sætte den maanedlige Ydelse noget ned. — Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Forslaget til Vedtagelse uforandret.

H. P. Hansen (Randers Amt): Jeg finder Anledning til at takke den højtærede Justitsminister for dette Lovforslag. At Lovforslaget kommer sent, er ikke den nuværende Justitsministers Skyld; og kommer det ikke i rette Tid, saa kommer det dog paa den Plads, hvor man længe har manglet det — jeg henviser her til den Bemærkning, det ærede Medlem Hr. Kirk kom med om, at han havde været tvunget til at dømme en ung Pige, fordi hun havde stjaalet. Det ærede Medlem Hr. Kirk bemærkede, at Stødet til en revideret Lovgivning om Pantelaaner- virksomhed er givet allerede for en Aarrække siden af Kriminalistforeningen. Jeg har forsøgt gennem en Aarrække, allerede fra 1916, at slaa til Lyd for denne Sag; men jeg maa desværre erkende, at det under den forrige Regering til Trods for mine Anstregelser ikke lykkedes mig at faa det Lovforslag frem, som faktisk laa udarbejdet i Ministeriet paa Grundlag af Kriminalistforeningens Forslag. Jeg er derfor meget glad over, at det kommer nu, endskønt jeg naturligvis hellere havde set, at det var kommet i 1916—17, det kunde lige saa godt være kommet den Gang. Jeg er ligesom det ærede Medlem Hr. Kirk ganske paa det rene med, at adskillige af de Massetyverier, som har fundet Sted under Krigen, saa vilde være undgaaet.

Den højtærede Justitsminister har nu kortelig gennemgaaet Lovforslagets Indhold. Ærede Medlemmer af dette Ting, der hele Vinteren har haft Lovforslaget liggende paa deres Pladser, har selvfølgelig læst det; de har ogsaa læst Lovforslagets Motiver, det er ganske afgjort, det vilde være uhøfligt at antage det modsatte. Derfor er der ingen Anledning for mig til at komme ind paa at forklare, hvad Lovforslaget betyder, hverken at gøre Rede for dets Hovedtræk, thi det er gjort af Ministeren, eller at gøre Bemærkninger til de enkelte Paragraffer, for de er forklarede i Bemærkningerne til Lovforslaget, og dernæst har Sagen været behandlet i Landstinget længe og udførligt, og Referaterne deroppefra saavel som de Ændringer, Lovforslaget er undergaaet, kender vi selvfølgelig alle. Jeg skal derfor tage en anden Side af Sagen op, som jeg tror det er nødvendigt at tage op — ellers gjorde jeg det naturligvis ikke.

Det ærede Medlem Hr. Kirk omtalte ganske kort, at der fra Pantelaanerforenin-